

Løjthøfft: Maahte jeg bede om Ordet for at gjøre en Bemærkning, som ikke angaaer Endringsforslaget.

Formanden: Naar Endringsforslaget ikke er optaget, saa eksisterer det ikke længere. Den Afgang, der saaledes vilde være for den ærede Landstingsmand til at yttre sig, vil altsaa først komme, naar Sagen i dens Heelhed behandles.

Løjthøfft: Men jeg vil heller ikke yttre mig med Hensyn til Forslaget, men med Hensyn til en Uttring fra en af de ærede Talere.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har da Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Løjthøfft: Jeg skal tillade mig paa det Bestemte at afvise enhver Berettigelse for den 5te Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) til at udtale sig om min Virksomhed her i Thinget. Jeg mener, at jeg kan og fremdeles skal vide at forsvare den, og at den er fuldkommen consequent. Ganske vist vil den ærede Landstingsmand, som det allerede har fundet Sted, oftere kunne finde min Stemme for Expropriationer, hvor almeennyttige Foretagender tilstiftes; men paa den anden Side vil han, ligesom i forrige Session, heller ikke naar kunne vente min Stemme for en Expropriation, hvor denne gaaer ud paa en vilkaarlig Afføring af Eiendomsretten.

Formanden: Jeg skal derefter sætte Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Drejer: Som jeg ved Sagens anden Behandling tillod mig at bemærke, var der enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som jeg kunde have ønsket anderledes. Ved de Forandringer, der til nærværende Behandling ere fæste, er det Tilstiftede ikke saaledes naaet, at jeg egentlig finder mine Anker over Lovforslaget afhjulpne. Imidlertid ere disse ikke af en saadan Betydning, at de ville kunne hindre mig i at give Lovforslaget min Stemme; men der er dog eet Punkt, som jeg

troer at burde specielt omtale, for om muligt ved en Udtalelse af den ærede Minister at blive beroliget med Hensyn til en Betænkelighed hos mig, der er af en saadan Natur, at en slig Beroligelse er mig nødvendig, for at jeg kan bestemme, hvorledes jeg vil stemme over det Hele.

Jeg turde derfor maafee tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Minister: om han ikke samstemmer med mig, naar jeg anseer det for aldeles klart, at der ved Ordene i § 2: „de til Vedligeholdelsen Forpligtede“ skal forstaaes dem, der i Overeensstemmelse med Anordningen af 29de Juli 1846, 2den Afdeling, 1ste Affsnit ere forpligtede, og at altsaa den Omstændighed, at et Amtsraad ved oprettede Regulatorer har tilpligtet de Jordbrugere, hvis Eiendomme umiddelbart stode op til Båndløbet, ene at vedligeholde dette, ikke, naar den nye Lov udkommer, kan medføre, at det i § 2 ommeldte særlige Bidrag til Omkostningerne ved den aarlige Vedligeholdelse ogsaa paalægges de samme Båndløbet umiddelbart Paastodende alene, men at tværtimod Spørgsmaalet om, hvem der skal deeltage i Udredelsen af det i § 2 i den nye Lov ommeldte særlige aarlige Bidrag, fremdeles skal afgjøres i Overeensstemmelse med 2den Afdeling, 1ste Affsnit i Anordningen af 29de Juli 1846, uden Hensyn til hvad der hidtil kan have gældt med Hensyn til Vedligeholdelsen in natura. Det er dette Spørgsmaal, jeg vilde henvende til den høitagtede Minister.

Indenrigsministeren: Ja, det er en egen Sag, naar den ærede Landstingsmand eengang har stillet et Endringsforslag, har taget det tilbage og ikke har stillet det igjen, saa i Grunden at ville bringe det Samme frem under Form af en Forespørgsel til Ministeren, som om Ministeren ved sit Svar kunde gjøre det Samme, som den ærede Landstingsmand ikke har opfordret Thinget til at gjøre. Det kan i Grunden slet ikke ske, det er aabenbart. Men jeg skal gjerne med et Par Ord, saavidt jeg kan, forklare Paragraphen. I denne Henseende skal jeg da tillade mig at bemærke, at fordi En og Anden troer, at en Lov ikke er retlig anvendt, er det naturligtvis